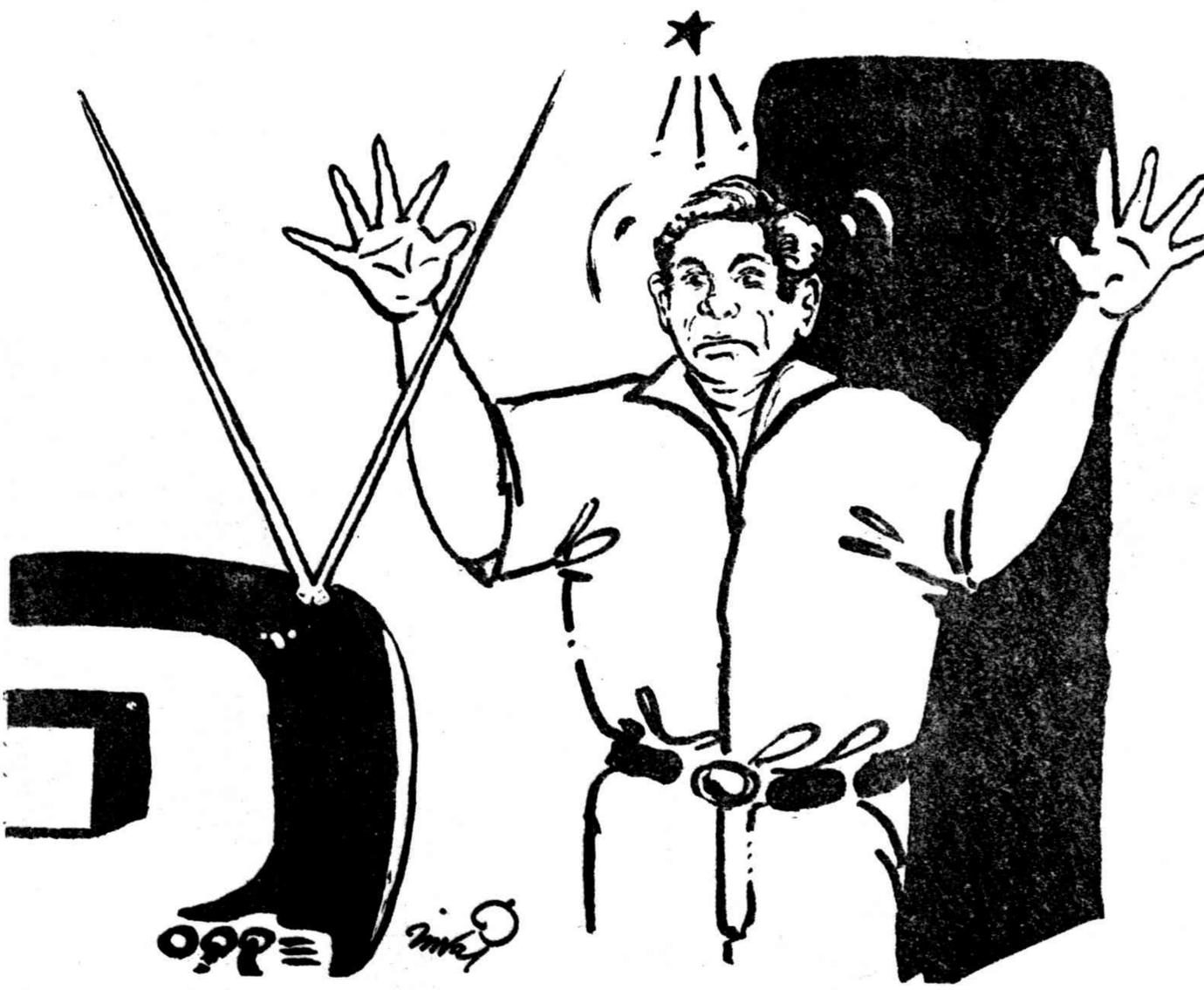

సోమంట్

శైవలమయ్య

మాడల్ 1992 యమహా బండిని జోరుగా పోనిస్తున్నాడు అనిల్. సీటీ వీధుల్లో చాలాసేపు స్వేరవిహారం చేసిన తరువాత చివరగా తాజ్ కాంటినెంటల్ ముందు ఆపాడు. రిసెప్షన్ హాల్లో పెద్ద ప్లాటీ ఏదో జరుగుతోంది. బేరర్లు హడావిడిగా అటూ ఇటూ తిరుగుతున్నారు. సీరియల్ లైట్లతో, జిగేలుమనే భారీ డెకొరేషన్తో ఆ వాతావరణం చాలా ఆహ్లాదంగా అనిపించింది. బైక్ పార్క్ చేసి ఖాళీగా ఉన్న ఓ టేబుల్ దగ్గర కూర్చున్నాడు. టేబుల్ పై కాండిల్ స్టాండులో వెలుగుతున్న కొవ్వొత్తి అందంగా సిగ్గుపడుతోంది. ఆ వెలుగు చూస్తూనే ఆలోచనలోకి పరుగెత్తింది మనసు.

ఓ ఆయిల్ కంపెనీలో ఇంజనీర్ గా పనిచేస్తున్న తన ఆదాయం అయిదం కెలు పైనే. బాధ్యత లేవీ లేనిజీవితం. కానీ వివాహమే పెద్ద సమస్య అయి కూర్చింది. జీవితమే ఒక అటగా, పాటగా తీసుకుని హాయిగా గడవడం తన హాబీ. అందుకనుగుణంగా ప్రవర్తించే అమ్మాయి తనకంత వరకు తారసపడలేదు. అదే కుదిరి వుంటే 35 ఏళ్ళకు కూడా బ్రహ్మచారిగా ఉండాలని బాధ తప్పేది. విధి అనేది సైన్సులో లేకపోయినా, జీవితంలో మాత్రం వమ్మక తప్పడంలేదు. "సార్. మెనూ కార్డ్" బేరర్ పలకరింపుతో ఆలోచనలు అగిపోయాయి. "ఓన్ లార్డ్ ఏస్కీ ఏట్ సోడా, లివర్ స్రై" జవాబు చెప్పాడు అనిల్. బేరర్ వెళ్ళిపోయాడు.

"నేను మీ ఎదురుగా కూర్చోవచ్చునా?" ఎవరో మర్యాద పూర్వకంగా అడిగారు. "ఓ యస్. ప్లీజ్ బి సీటిడ్" చెప్పాడు అనిల్.

"అయ్యాం యశ్వంత్ సక్సేనా, ప్రొఫ్రైటర్, హిమాలయ ఎలక్ట్రానిక్స్" సాయంకాలం ఎక్కడో మెయిన్ రోడ్డులో ఆ షాపు బోర్డు చూసినట్లు గుర్తు. చాలా పెద్దషాపు.

"ఏం తీసుకుంటారు సార్" బేరర్ అతన్ని ప్రశ్నించాడు.

"ఓన్ లార్డ్ బీర్ అండ్ ఎగ్ స్రై" అనిల్ వగలబడి నవ్వాడు.

"బహుశా బార్ కు మొదటిసారిగా వచ్చారనుకుంటాను" చెప్పాడు అనిల్. ఎక్కడో ఏదో పారబాటు జరిగింది. అదేంటో అర్థం కాలేదు సక్సేనాకు.

"మీకేలా తెలుసు. నేను బార్ కి కొత్తగా వచ్చానని?"

"వెరీ సింపుల్ లాజిక్. జీన్, ఏస్కీ, రమ్ మాత్రమే లార్డ్ లేదా స్మాల్ పెగ్స్ లో తీసుకుంటారు. కానీ బీర్ మాత్రం అలాకాదు"

"ఓహో అలాగా. బేరర్ ఓన్ గ్లాస్ బీర్ అండ్ ఎగ్ స్రై" బేరర్ వెళ్ళిపోయాడు.

సక్సేనా మళ్ళీ ప్రారంభించాడు. "ఇప్పుడు మీరు చెప్పండి. మీరు సింగిలా, మారీదా? ఏం చేస్తున్నారు. పేరేంటి?"

"నా పేరు అనిల్. నేను ప్రస్తుతం బార్ లో మీ సాక్షిగా ముందుకొడుతున్నాను. గల్ఫ్ ఆయిల్ లో ఇంజనీర్ గా పనిచేస్తున్నాను. ఫామిలీ లేదు. ఎందుకంటే వివాహం కాలేదు కాబట్టి" అని

"మరి మీ గురించి చెప్పండి" అడిగాడు అనిల్.

"మీకో ఫాకింగ్ ఫ్యాక్. నలభై దాటినా వేసింకా పెళ్ళి చేసుకోలేదు. బాచిలర్ నే. ఎందుకో తెలుసునా? పెళ్ళి చేసుకుని ఆ ముక్కుతాడు తగిలించుకుని లైఫ్ ని రూయిన్ చేసుకోవడం నాకిష్టంలేదు." సిగరెట్ పొగ రింగులు రింగులుగా వదులుతూ చెప్పాడు సక్సేనా.

ఇట్లా కూడా ఆలోచించే మనుషులుంటారని మొదటిసారిగా తెలుసుకున్నాడు అనిల్. మొదటి రౌండ్ పూర్తయింది. ఇద్దరూ రెండో రౌండులోకి దిగారు. స్టాక్స్ ప్లేట్లు ఖాళీ అవుతున్నాయ్. ఫుల్ ప్లేట్లు మళ్ళీ ప్రత్యక్షమౌతున్నాయి.

"అసలు స్త్రీ అంటే మీ ఆభిప్రాయం ఏంటి?" అడిగాడు అనిల్.

"వెరీ సింపుల్. స్త్రీ ఓ అందమైన బొమ్మలాంటిది. అందమైన బొమ్మను ఏం చేస్తాం? కాసేపు ఆడుకుంటాం, తర్వాత వదిలేస్తాం" అంటే. అంతకుమించి మరే సంబంధం ఉండకూడదు."

"ఇక మీరెప్పటికీ పెళ్ళి చేసుకోరా?"

"నో. నెవర్. ఆ అవసరం ఎప్పటికీ లేదు. రాదు"

"మరి రిటైర్ అయ్యాక మునలిత వంతు... .."

"స్టాపిట్. ఏమీ అనుకోనంటే ఓ మాట. మీరు కనీసం ఓ శతాబ్దం ముందు పుట్టాల్సినవారు. లేకపోతే ఏంటుంది, ఇరవైవేళ్ళు పెళ్ళాం బిడ్డలకు ఖర్చుపెట్టే డబ్బుకు ఓ నౌకరు దొరక్కపోతాడా. అదో పెద్ద సమస్యగా మాట్లాడుతున్నారు" బీర్ బాగా కీక్ ఇచ్చినట్లుంది. మాట కొంచెం తడబడుతూ ఉంది.

అనిల్ కు ఈ పెద్దమనిషి చెప్పేదంతా ఎంటూ ఉంటే మతిపోతోంది. అసలు పెళ్ళవేదే అంత అనవసరమైతే, సీతారాముల కాలం నాటినుండి క్రమం తప్పకుండా, ఇన్ని వేల సంవత్సరాల కాల వరీక్షకు నిలిచేది కాదు. కాలంతో బాటు ఎన్నో మారినా, వివాహ వ్యవస్థ మాత్రం యుగాల నుండి వదిలంగా ఉంది. అనిల్ నిశ్చేషణకు యశ్వంత వారం నిలవలేదు. రెండో రౌండు డింక్స్ కూడా పూర్తయ్యాయి.

హోల్ ఎండర్ జంటలు. కొందరు వంటరిగా కాలక్షేపం చేస్తున్నారు. రాక్ బ్యాండ్ 'ఐ లవ్ యూ' వాయిస్తోంది. డాన్సింగ్ ఫ్లోర్ మీద రెండు

జంటలు అయబద్ధంగా ఆడుగులేస్తూ డాన్స్ చేస్తున్నారు.

"అదిగో ఆ మెరుపు తీగను చూడండి. బంగినవల్లె మామిడివండులా లేదూ. చూస్తుంటే కసిదీరా కొరకాలనిపించడం లేదూ!" యశ్వంత కామెంట్ చేశాడు.

నిజంగా చాలా అద్భుత సౌందర్యంతో మెరిసిపోతోంది ఆ సుందరి. పార్టీలో చాలామంది ఆమెకు 'హోలో' చెబుతున్నారు. ఆమె ఎవరినీ పట్టించుకోకుండా ఒక్కతే డాన్సింగ్ ఫ్లోర్ మీద వృత్యం ప్రారంభించింది. ఎంతోమంది ఆశగా ఆకలిగా ఆమెవైపు చూస్తున్నారు.

రెండు రౌండ్లు కొంచెం త్వరగా లాగించెయ్యడం వలన విస్కీ తలదిమ్ము పుట్టిస్తోంది అనిల్ కు.

యశ్వంత వాగుడు కూడా ఎక్కువ అవుతోంది. జవాబు ఏం చెప్పకుండా అన్నిటికీ 'ఊ' కొడుతున్నాడు అనిల్.

"ఏయ్! అటు చూడు అనిల్. వైస్సింగ్ బ్యూటీ కదూ. వనన తోవ

డింది, మాట్లాడగలిగింది తనేనా అని అశ్చర్యపోయాడు అనిల్.

యశ్వంత మొహంలో వేగంగా రంగులు మారాయి. బీర్ తాగడంతో ఎరుపెక్కిన కళ్ళు, చెక్కిళ్ళు మరింత ఎరుపెక్కాయి.

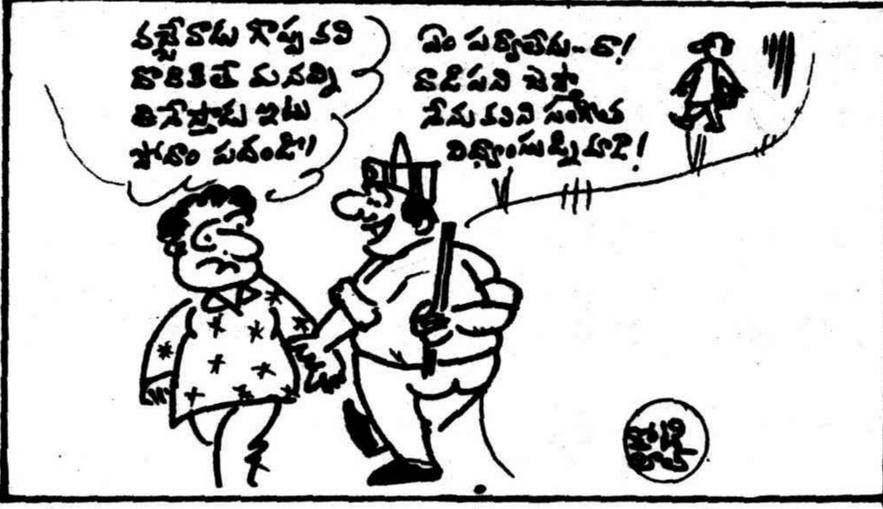
"యూ మీమ్. ఆ క్రీమ్ కలర్ షిఫాన్ బీర్ లేడీ గురించేనా నువ్వు చెప్పింది" పిడికీళ్ళు బిగించి అన్నాడు. అతని బీర్ గాసులోంచి ఒలికిపోయింది. స్టూప్, ఫోర్స్ కిందపడ్డాయి.

"ఇది చాలా అవ్యాయం బ్రదర్. నేనొక్కడినే మాట్లాడుతున్నాను. నీవు వచ్చు జోకర్ని చేస్తున్నావు" యశ్వంత కంప్లయింట్.

"నో అదేంలేదు. నేను కూడా మాట్లాడుతున్నాను కదా!" చెప్పాడు అనిల్.

"కానీ - నువ్వు కామెంట్ చేయడంలేదు. నెక్స్ట్ యంగ్ లేడీ మీద నీవు కామెంట్ చెయ్యాలి ఓ.కె."

"ఓ.కె. దానిదేముంది. డన్"

ల్లాంటి ఆ బుగ్గలు చూడు. ఆ బుగ్గల్ని పెదవుల్ని హాయిగా తృప్తిగా జాగ్రుకోవాలనిపించడం లేదూ" యశ్వంత కామెంట్. బీర్ చాలా త్వరగా కిక్కిచ్చింది. సంభాషణ ఏకవచనంలోకి వచ్చింది. అయినా చిరునవ్వుతో మిష్టకుందిపోయాడు అనిల్.

యశ్వంత చూపించిన అమ్మాయి కూడా బ్రహ్మ చాల జాగ్రత్తగా మలిచిన శిల్పంలా ఉంది. 'అయినా అమ్మాయిని వనన తోవతో పోలుస్తున్నాడేంటి. కొవతేసి శాదిస్తుకాదు కదా!"

"చూడండి యశ్వంత. ఆ స్వీట్ బ్యూటీని చూడండి. ఆమె బుగ్గలు ఎలా పింక్ కలర్ ఊరిస్తున్నాయో అచ్చం. సిమ్లా ఆపిర్లలాగా లేవూ. ఆమె తెల్లటి జబ్బులు చూస్తుంటే, ఇప్పుడే నాటిని పొంతం చేసుకోవాలనిపించడంలేదూ" గబ గబ చెప్పి తర్వాత, స్త్రీల గురించి అలా మాట్లా

పెదిమల దగ్గర విస్కీ గ్లాసు పెట్టుకుని సిప్ చేస్తుంటే ఆ చేదులోని తీయదనం అదో ఎంత అనుభూతిని కలిగిస్తోంది. అదే విస్కీలోని గొప్పదనం. తాగేవాడికి దాని రంగు, రుచి, వాసన ఎప్పుడూ ఊరిస్తుంటాయి. గొంతులోంచి గుండెలోకి నివ్వకణికలు జారివట్లు వేడిగా విస్కీని గుటకేశాడు. రెండు నిముషాలు మౌనంగా ఆలోచిస్తూ గడిపాడు అనిల్. కళ్ళు తెరిచేటప్పటికి ఓ బ్యూటీ లోవకొస్తూ కంట బడింది. ఆమె మేను తెల్లటి మీగడ తరకలతో పోటీవడేలా ఉంది. ఆమె యవ్వనపు పొంగులు, అదో బ్యూటీ కంటిస్టే వాతావరణంలా భ్రమింపజేస్తున్నాయి. ఆమె చిరునవ్వులు వెన్నెలలు కురిపిస్తున్నాయి. "ఇప్పుడు యశ్వంత లాగా తను కూడా కామెంట్ చేయాలి కదూ. ఏం చేయాలి. ఎలా చెప్పాలి?" అనుకున్నాడో క్షణం అనిల్.

"ఏమైంది ఇతనికి. ఇంతదాకా బాగానే ఉన్నాడే. ఏమిగాని పట్టలేదు కదా" అనుమానించాడు అనిల్ యశ్వంతను చూసి.

"అవును. ఆ క్రీమ్ కలర్ స్వీట్ లెస్ డాంసెల్ గురించే నేను కామెంట్ చేశాను. ఏం నీకు వచ్చలేదా?" మామూలుగా అడిగాడు అనిల్.

"షట్. యూ బ్లడ్. హా డేర్ యూ" గట్టిగా అరిచాడు. ఏమీ అర్థం కాలేదు అనిల్ కు. రెండో బాటిల్ ఓరీకే అంత అడుపుతప్పి ప్రవర్తిస్తున్నాడంటే అశ్చర్యంగా ఉంది అనుకున్నాడు. అయినా మెల్లిగా అడిగాడు.

"ఏం ఎందుకలా అరుస్తారు? మీరు కామెంట్ చేసినంత బాగా నేను చెయ్యలేదా? లేక... .." అప్పటికే ప్రక్కటిబుల్ జనం వీళ్ళవే తడేకంగా చూస్తున్నారు.

"నో నో స్టాపిట్. షి ఈజ్ మై వైఫ్ డామిట్" హిస్టేరికల్ గా మరింత బిగరగా అరిచాడు.

"ఓహో అలాగా. అయ్యాం పారీ. నాకు తెలీదులే" కొంచెం కొంచెంగా విస్కీ మత్తువదిలించుకుంటూ చెప్పాడు అనిల్. నడవేగా జ్ఞాపకం వచ్చింది.

"అయినా మీరు వివాహం చేసుకోలేదన్నారుగా మరి వైఫెలా వచ్చింది. స్లీజ్. చెప్పండి. ఇదెలా జరిగింది?" అడిగాడు అనిల్. ఓ నిముషం మౌనం రాజ్యమేలింది.

"ఓ.. నో. నను నమ్ము అనిల్. నాకు పెళ్ళయింది. ఆమె నిజంగా నా భార్య మిసెస్ వంగీత. కావాలంటే ఆమెను నీకు వరిచయం చేస్తాను. పెళ్ళి కాలేదని ఏదో ఫ్యాన్సీ కలా అబద్ధం చెప్పాను. అసలు సంగీత ఈ పార్టీకి వస్తుందని నాకు తెలీదు" తల వట్టుకుని, తలవంచుకుని కూర్చుని కూర్చున్నాడు.

"అయ్యాం రియల్లీ పారీ" అనిల్ చెప్పాడు.

"లీవిట్. అంతా నా ఖర్చు తప్పంతా నాదే. మొదట కామ్ గా ఉన్న నిన్ను లేడీస్ గురించి అసహ్యంగా కామెంట్ చెయ్యమని రెచ్చగొట్టింది నేను. నీవు కామెంట్ చేస్తే కోపం తెచ్చుకుంది నేనే. ఇక ఎప్పుడూ ఇలా చెయ్యమగాక చెయ్యమ. బుద్ధిచ్చింది. అయ్యాం పారీ అనిల్. స్లీజ్ ఎక్స్క్యూజ్ మి" మత్తు ఒక్కసారిగా దిగిపోయి దూరంగా పోతున్న యశ్వంతను ఎంత వారించినా ఆగకుండా వెళ్ళిపోయాడు. అతనికేసి అశ్చర్యంగా చూస్తుంది పోయాడు అనిల్.